

Донченко Олесь Васильович

Короткий життєпис

ОЛЕСЬ ДОНЧЕНКО

(1902 — 1954)

Олександр Васильович Донченко народився 19 серпня 1902р. в с. Великі Сорочинці на Полтавщині в сім'ї сільського вчителя.

Закінчив Лубенську чоловічу гімназію та курси позашкільної освіти. Працював учителем, Інспектором політосвіти. З 1929р. переходить на літературну роботу.

Почав свою творчість віршами. Писав переважно для дітей і молоді. Видав збірки оповідань: "Сурми" (1928), "Галаганчик" (1936), "Пісня жайворонка" (1947), "Секрет" (1947), "Дочка" (1950) та ін.

В його прозовій спадщині виділяються повісті: "Дим над яругами" (1929), "Дві весни" (1931), "Оаза в степу" (1932), "Розвідувачі нетрів" (1934), "Родина Мартинових" (1934), "Батьківщина" (1936), "Школа над морем" (1937), "Лукія" (1939), "Карафуто" (1940), "Підводний корабель" (1941), "Серце беркута" (1945), "Лісничиха" (1947), "Повість про новий дім" (1947), "Заповітне слово" (1949), "Шахта в степу" (1949), "Юрко Васюта" (1950); романи — "Зоряна фортеця" (1933), "Море відступає" (1934), "Карборундовий камінь" (1946), "Золота медаль" (1954).

Помер 12 квітня 1954р.